

टं (38.) वयति तद्वत् तन्नं राष्ट्रं च सिद्धान्ते परहन्दाप्रधानयोः अङ्गदे कुटुम्ब-
कृते तत्तुवानि परिहृद् इति कोशात् । कीदृशा अश्व्यादयः मनीषिणः मेधाविनः ।
कवयः क्रान्तदर्शनाः । इन्द्रस्य वृषं भिषज्यन् भिषज्यन्तः भिषज् रुग्णये कण्डादिव-
द्यक् ततः शतृप्रत्ययः वचनव्यत्ययः । इन्द्रभिषज्याय यज्ञं वयन्तीत्यर्थः ॥ ८० ॥

तदस्य वृषममृतं शचीभिस्तिस्त्रो दधुर्देवताः सः सराणाः ।

लोमानि शण्यैर्विबुधा न तोकाभिस्त्वगस्य मांसं समभवन्न लाजाः ॥ ८१ ॥

तिस्त्रो देवताः अश्विसरस्वत्यः सराणाः सम्यक् रममाणाः सत्यः अस्येन्द्रस्य
तदमृतममरणधर्मि वृषं शचीभिः कर्मभिः संदधुः (39.) कर्मज्ञैः संधानं चक्रुः तदे-
वाह लोमानि इन्द्रोमाणि शण्यैर्विबुधव्रीहिभिः संदधुः अस्येन्द्रस्य त्वक् त्वचं च
तोकभिः विबुधैर्वैबुधा संदधुः लाजा न लाजाश्चास्य मांसं समभवत् । अथाय-
समाप्तिपर्यन्तं नकाराः सर्वे चकारार्थाः ॥ ८१ ॥

तदश्विना भिषजा रुद्रवर्तनी सरस्वती वयति पेशोऽन्तरम् ।

अस्थि मज्जानं मांसैः कारोतरेण दधतो गवां त्वचि ॥ ८२ ॥

रुद्रवत् वर्तनिर्मर्गी ययोस्तौ रुद्रवर्तनी रुग्णवर्तनी (40.) वा भिषजा भिष-
जौ वैद्यौ अश्विना अश्विनौ सरस्वती च तदन्तरं शरीरान्तर्वर्ति पेश इन्द्रस्य वृषम्
वयति वयन्ति सम्बध्नन्ति वचनव्यत्ययः । तदेवाह मांसैः शण्यादिचूर्णाचरुनिःस्रावैः
(41.) अस्थि सम्बध्नन्ति कारोतरेण गलनवासमा मज्जानं वयन्ति । कीदृशास्ते ग-
वां त्वचि चर्मणि दधतः सुरां स्थापयन्तः ॥ ८२ ॥

सरस्वती मनसा पेशलं वसु नासत्याभ्यां वयति दर्शतं वपुः ।

रसं परिस्नुता न रोहितं नग्नद्धीरिस्तसरं न वेम ॥ ८३ ॥

नासत्याभ्यामश्विभ्यां संहिता सरस्वती वसु धनं दर्शतं दर्शनीयं वपुश्च वयति
पठमिव सृजति इन्द्रस्येति शेषः कीदृशं वसु पेशलं पेश इति हिरण्यवृषयोर्नाम
[निघ० १, २, ३, ७.] पेशं लाति गृह्णाति पेशलं हिरण्यवृषवद्वा (42.) । मनसा
विचार्येति शेषः । परिस्नुता परिस्नुतः सुरायाः रोहितं लोहितं रसं न रसं च वय-